

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 34. S. Majoli Cluniacensis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Saeculum X.
A. C. 993.

§. XXXIV.

S. Majoli Cluniacensis Obitus.

Sub idem tempus Rex Hugo S. Majolum Abbatem Cluniacensem, quem singulari veneratione prosequeretur, rogavit, ut ad reformandam Abbatiam S. Dionysii veniret. Tunc vero saltem triennium evolutum fuerat, ex quo S. Abbas sibi Coadjutorem elegerat; quippe annis & infirmitatibus fractus more Antecessorum suorum curam gessit, ne Abbatia vacaret, & se vivo Successorem sibi dari voluit. Ergo Odilonem elegit, in Arvernia ex nobilissima Familia Mercuriensi * natum. Eum in prima aetate Clericis S. Juliani Brivatis adscriptum, ubi adolevit, ingens desiderium subiit mundum relinquendi; cumque S. Majolus in Arverniam venisset, & de Odilone juvene, in conspectum suum deducto, optimam spem concepisset, ambo tam tenero affectu juncti sunt, ut post breve temporis spatium Odilo relictis Brivatis * Cluniacum convolans Institutum & habitum Monasticum amplexus fuerit. In via perfectionis strenue progredientem S. Majolus dignum censuit, qui sibi in Regimine succederet. Actum hoc est circa annum nongentesimum nonagesimum primum, quod ex pluribus diplomatibus annorum sequentium, in quibus Odilo

Mabil. Saec.
5. *Ben. p.*
780.

c. 8.

* Mercoeur.
Mabil. Elog.
S. Odil.
Saec. 6.

* Brioude.

Odilo Abbas dicitur, dispicimus. De-
cretum ejus Electionis illi simillimum
est, quod editum, cum S. Majolus eli-
geretur, atque ex quibusdam insertis ver-
bis satis colligitur, eligentes cavere vo-
luisse, ne Odilo oblatam Dignitatem ul-
lo prætextu rejicere posset. Subscripse-
runt primo S. Majolus, deinde Rudolphus
Rex Burgundiæ, Buchardus Archiepisco-
pus Lugdunensis, Hugo Episcopus Ge-
nevensis, Henricus Lausanensis, Hugo
Matisconensis, Gualterius Augustodu-
nensis, quidam alii Præfules aut Proce-
res, & centum septuaginta septem Mo-
nachi. Tantus erat Monachorum Clu-
niacensium numerus. Hæc consuetudo,
quod in Electione Abbatum tot viri sum-
mis Dignitatibus conspicui interessent,
non nullum in Regula S. Benedicti funda-
mentum habebat, atque exinde hujus-
modi Acta omni exceptione majora effi-
ciebantur. Nihilominus S. Majolum tan-
quam Abbatem usque ad obitum suum
omnes venerati sunt, ut ex compluribus
Decretis, quibus subscripsit, patet.

S. Majolus ingravescente senectute
non modo de vitæ rigore nihil relaxabat,
sed etiam multo ferventius Deo servi-
re conabatur. Biennio prius quam e vita
discederet, in publicum prodire nolens
in Monasterio aut in ædibus illius ditio-
nis se continebat. Fratribus tamen præ-
cepta

Sæculum X.

A. C. 993.

to. 6. Spicil.

p. 425.

vit. c. 19.

Sæculum X.
A. C. 993.
cepta salutaria suggerebat, ipse inprimis orationi & lectioni intentus. Ex oculis sæpe lacrymæ labebantur, cum cogitaret viros, olim sibi notos, Spiritu Ascetico plenos, qui Religionem unice amabant, & pro Ecclesia omnibus viribus decertabant. Horum memor terrena omnia fastidiebat, & ardentem cupiebat esse cum Christo. In illa solitudine hærentem invenere a Rege Hugone missi cum mandatis, quibus ad Monasterium S. Dionysii proficisci jubebatur. Itaque, quamquam finem suum haud procul abesse augurabatur, itineri se tamen dedit, ratus, se nulla alia ratione melius quam in tam pio labore cursum vitæ consummaturum. Accidit quod optabat; nam cum in Arvernia ad Monasterium sui Ordinis, quod tunc Silviniacum hodieque *Sou-vigni* dicitur, duabus leucis a Molinis * positum, Diocesis Claromontanæ pervenisset, correptus est morbo, ex quo moriturum se cognovit, atque die Veneris altera post Ascensionem Domini *Sup. l. LV.* die, undecima Maji, anno nongentesimo §. 36. nonagesimo quarto, postquam Abbatiam Cluniacensem rexisset annis quadraginta & uno placidissime animam Deo reddidit. Sepultus est in Ecclesia S. Petri, Rege Hugone, cum exequiæ ducerentur, præsentem, qui ejus Sepulchrum, multis editis miraculis postea clarum, magnis

* *Moulins.*

Sup. l. LV.
§. 36.

gnis donis decoravit. Ibidem postero-
re tempore erectum est Altare, & cor-
pus e terra elevatum; Ecclesia vero ejus
memoriam die qua obiit celebrat.

Sæculum X.

A. C. 993.

Mart. Rom.

II. Maji.

§. XXXV.

Monasteria a S. Majolo reformata.

Sanctus Majolus magna Ecclesiæ obse-
quia præstitit, per ingentem nume-
rum Discipulorum suorum, & Monaste-
ria, in quæ Disciplinæ rigorem reduxit;
quippe eo consilio Regum & Principum
amicitiam colebat, in paucis carus Ot-
toni Imperatori, Adelheidi Imperatrici,
Ottoni II. eorum filio, Conrado Regi
Burgundiæ Imperatricis fratri, Mathildi
Reginæ ejus uxori, Henrico Duci Bur-
gundiæ, Guilielmo Duci Aquitaniæ, Ri-
chardo Duci Normanniæ, Principibus
Italiæ, Guilielmo Duci Provinciæ, &
Archembaldo Borbonii Dynastæ, qui ma-
xima in Monasterium Silviniacense bene-
ficia contulit. Cum Otto Magnus Im-
perator Monasteria, quæ ipsi tanquam
Regalia subjiciebantur, tam in Italia,
quam in Germania curæ S. Majoli com-
misisset, in Italia Monasterium S. Apolli-
naris prope Ravennam, Cœli aurei pro-
pe Ticinum, & S. Pauli Romæ reforma-
vit. In Francia Disciplinam Regularem
postliminio invexit in Monasterium
Martyrum*, S. Germani Antissiodori,*
S. Be. tier.

Elog. c. 6.

p. 373. c. 9.

p. 785.

*Marmou-

S. Be. tier.